

Til nr. 4.

Ændringsforslaget må ses som en konsekvens af ovennævnte ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslagene sættes først til forhandling.

Glistrup (FP):

Der står jo på dagsordenen, at det er et forslag af Stetter m. fl., men mig bekendt hører hr. Stetter dog endnu til den konservative gruppe, og sådan som forslaget fremtræder efter den omkalfatring af det, som foregik med vedtagelsen af de ændringsforslag, tingets flertal gennemførte i forgårs, så er det jo rigtigt at sige, at det, vi nu behandler, det er ikke det udmærkede forslag, som hr. Stetter fremsatte i oktober sidste år, men det er et regeringsforslag om at ændre på arveafgiftsloven. Og dette regeringsforslag om at omgøre arveafgiftsloven er jo, som man vil kunne se, forsynet med langt flere løvefødder og gesvejsninger end det lovforslag nr. 1, som vi startede samlingen her i oktober med at behandle.

Det, som de stillede ændringsforslag drejer sig om, er at fjerne nogle af de løvefødder og gesvejsninger, som må siges at være aldeles urimelige belastninger af lovteksten.

Ændringsforslag nr. 1 og 4 behandler det problem, som man vistnok har en for virkelighedsfjern, en for dogmatisk indstilling til hos mange medlemmer af dette ting, nemlig forskellen på, om noget er fælleseje eller særje mellem ægtefæller. Det er sådan i praksis, at denne juridiske papirsondring spiller ikke den væsentlige rolle. Det kan ikke nytte noget at tro, at man kan sige til konen: flyt dig fra min særejestol derhenne og sæt dig hen i fællesejesofaen i stedet for, eller noget lignende. Det, som ægtefæller har i fællesskab, det har de i fællesskab, og det lever de sammen med i fællesskab. Om så en eller anden onkel eller svigermor i længst forsvundne tider har skrevet testamenten om, at ditten eller datten, det skal tilhøre min kære niece som særje, det er ikke noget, som spiller den afgørende rolle, når et ægteskab har varet så længe, som det normalt har varet, når det bliver opløst ved død. Og det er jo de situationer, vi her taler om. Derfor virker det akkurat lige så urimeligt, at man skal betale arveafgift af særjemidler, som

det gør, at man skal betale det af fællesejemidler, og derfor vil jeg meget opfordre til, at man stemmer for ændringsforslagene nr. 1 og 4.

Ændringsforslag nr. 2 angår en direkte ægteskabsfjendsk bestemmelse i forslaget, der går ud på, at den længstlevende ægtefælle kan få frihed for at betale sin arveafgift, hvis man ikke begår den forbrydelse at indgå nyt ægteskab. Man kan selvfølgelig ud fra lidt mere gammeldags forestillinger sige, at har man én gang giftet sig i 1908, så er det ganske urimeligt, hvis vedkommende efter at være blevet enke i 1977 indlader sig på at indgå nyt ægteskab i 1979 eller 1980, men den idé, at et én gang installeret ægteskab, det skal bære ud over graven, og man skal gøre forskel, man skal hindre folk i at indgå nye ægteskaber, det er ikke nogen rimelig ting at indføre i dansk lovgivning. Derfor må den bestemmelse ud, der diskriminerer folk, som indgår nye ægteskaber. Det opfordrer dem til at leve papirløst. Det er ikke værdigt af det danske folketing, det er ikke rimeligt af det danske folketing direkte at præmiere folk med efter omstændighederne meget betydelige pengebeløb for at lade være med at indgå ægteskab. Derfor må man også stemme for ændringsforslag nr. 2.

Hvad angår ændringsforslag nr. 3, så drejer det sig jo om noget, der i og for sig er godt socialdemokratisk tankegods, nemlig at lige så snart man laver nogle regler, så skal man også lave nogle kontrolbestemmelser og papirformaliteter, der gør det hele så indviklet, at de, der ikke er absolut oppe på mærkerne i den situation, hvor ægtefællen er faldet bort, at de pågældende mennesker kan komme til at tabe meget, meget store beløb som følge af, at de ikke passer på at få udfyldt de rigtige skemaer inden for de rigtige frister til de rigtige tider. For selve lovforslaget og dets princip er stk. 2 og 3 i § 14 A aldeles ligegyldige, men for embedsmændene er det et nyt eldorado, hvor man kan kaste sig ud i nogle aldeles overflødige administrative ting.

Jeg anbefaler derfor meget kraftigt, at man i hvert tilfælde forenkler det regeringsforslag, vi vedtog i forgårs, ved at man får fjernet disse overflødige gevækster fra det, altså at man stemmer for samtlige ændringsforslag.